

Mál nr. 18/2013
M
og V vegna slysatryggingar B.

Slys 10. nóvember 2011.

Gögn.

1. Málskot móttakið 14. janúar 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 19. janúar 2013.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram af hálfu lögmanns M að M sjálfur geri „...þá kröfu að úrskurðað verði á þann veg, að viðurkennd verði skaðabótaábyrgð tryggingafélagsins TM, vegna líkamstjóns tjónþola, sem hann varð fyrir í vinnu hjá X þann 10.11.2011, á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar.“ Í málskoti eru síðan gerð frekari grein fyrir þeim sjónarmiðum sem lögmaður M byggir á vegna skaðabótaábyrgðar vinnuveitanda M.

V upplýsir í bréfi sínu dags. 19. janúar sl. að M sé váttryggður samkvæmt slysatryggingu váttryggingartakans B. Viðurkenning greiðsluskyldu úr þeirri slysatryggingu liggja fyrir en sú váttrygging tekur ekki til skaðabótaábyrgðar. Umræddur váttryggingartaki sé hins vegar ekki váttryggður með ábyrgðartryggingu hjá V og það sé heldur ekki fyrirtækið X sem vísað er til í gögnum málsins. Það séu því ekki fyrir hendi ábyrgðartryggingar hjá V sem gætu mögulega náð til skaðabótaábyrgðar vegna slyss M.

Álit.

Í 4.gr. samþykktu um úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005, kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljóst, illa upplýst eða krafa aðila svo óskýr að það sé ekki tækt til úrskurðar, sbr. e.-liður sömu greinar. Í málskoti M er ekki með skýrum hætti gerð grein fyrir því hvaða váttrygging taki til skaðabótaábyrgðar vinnuveitanda M, en m.v. orðalag málskotsins virðist sem lögmaður M byggir á því að slík skaðabótaábyrgð sé fyrir hendi vegna slyss M þann 10. nóvember 2011. Ekki kemur heldur fram í málskoti hver raunverulegur vinnuveitandi M var á þeim tíma sem slysið varð. Ekki fylgja frekari upplýsingar um þau tvö fyrirtæki sem nefnd eru til sögunnar og tengsl þeirra við M eða hvort þau hafi váttryggingar hjá V sem taka til greiðslu bóta vegna skaðabótaábyrgðar. Það er því ekki ljóst af orðalagi málskots eða öðrum gögnum í málinu hver sé sá vinnuveitandi sem ítrekað er vísað til eða hvort fyrir hendi sé váttrygging sem tekur til skaðabótaábyrgðar þess sama. Í ljósi þessa verður ekki hjá því komist að vísa málinu frá með vísan til e.liðar 4.gr. samþykktanna.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá, sbr. heimild í e.lið 4.gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005.

Reykjavík 12. febrúar 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.